

f. Eks. Indtægten i Marts, da endnu den dobbelte Afgift var gældende, var 644,000 Kr., i April var den dog endnu 562,000 Kr., men saa synker den. Derpaa hæver den sig i September til omtrent 1,400,000 Kr., og da der derefter forelaa for Finansministeriet Oplysning om, at Omsætningen og dermed Afgiften var steget saa højt, som Tilfældet er, mente jeg, det var nødvendigt at gribe til og fremsætte Forslag om en Forhøjelse af Stempelafgiften.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Skillemønt af Jern.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2251; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 39).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Forhandlingen genoptoges.

Jensen-Sønderup: Først har jeg nogle Bemærkninger at gøre til den højterede Landbrugsminister, som dog endnu ikke er kommet til Stede. De vedrører det Arbejde i Statsskovene, som jeg haaber snart vil kunne sættes i Gang i Henhold til den nye Bekendtgørelse om Brændselsordningen for det kommende Aar. Jeg vil meget indtrængende henstille til Landbrugsministeren, at der gives rette vedkommende — det vil vel i første Række sige Statsskovdirektøren og Skovriderne — Paalæg om, at de, saa snart de i det hele er klar over, i hvilke Skovdistrikter og i hvilke Afdelinger af dem Brændehugsten skal

foretages, ikke venter med at rekvirere den fornødne Arbejdskraft, idet de gaar ud fra, at der muligvis siden hen vil melde sig et tilstrækkeligt Antal til at faa Arbejdet udført. Vi havde den Tilfredsstillelse i Foraaet og Sommeren, hvor den forøgede Brændehugst ogsaa i Statsskovene paakrævede et større Antal Arbejdere, at der til Arbejdsanvisningskontorerne indgik et ikke ringe Antal Anmodninger om et ret betydeligt Antal Arbejdere. Men Anmodningerne kom som Regel i sidste Øjeblik, d. v. s., at vedkommende Arbejdere helst skulde møde Dagen efter eller i alt Fald saa tidligt, som det i det hele taget var muligt. Men Anvisning af Arbejdere paa dette Omraade, altsaa Skovene, var — og saaledes vil det ogsaa vise sig at blive nu til Vinter — meget vanskeligere og mere indviklet, end det almindeligvis er, idet det dog er Regelen, at der anvises en Arbejder Arbejde i det Fag, han tilhører. Her var der i saa godt som alle Tilfælde Tale om at formaa Arbejdere, der ikke var kendte med og ikke før havde været beskæftigede med Skovning, til at paatage sig et saadant nyt og for dem uvant Arbejde, og i de fleste Tilfælde paa Arbejdspladser, hvor de skulde skaffe sig Ophold, Kost og Logi udenfor deres Hjem, for saa vidt det var gifte og bosatte Arbejdere. Dernæst var det i alle de Tilfælde, hvor det drejede sig om gifte og bosatte Arbejdere, nødvendigt at faa truffet en Aftale med Statsskovvæsenet — for Resten ogsaa med de private Skovejere, for saa vidt der var Tale om at anwise Arbejdere til private Skove — om en vis forskudsvis Udbetaling af den forventede Arbejdsindtægt. Jeg lagde, da vi behandlede Lovforslaget om Tilskud til Arbejdsløshedskasserne i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, Mærke til, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, klagede over, at der var Steder, hvor man ikke havde villet udbetale de Arbejdere, der havde Arbejde i Skovene, noget Beløb, før der var gaaet saa lang Tid — 14 Dage eller 3 Uger —, at den sædvanlige Opmaaling af det skovede Brænde havde fundet Sted. Jeg var lidt forbavset over denne Udtalelse, men fandt dog ikke Anledning til at gøre nogen Indsigelse. Mig bekendt er der nemlig ikke et eneste Sted, hvor den offentlige Arbejdsanvisning har haft Lejlighed til at anwise Arbejde, uden at der paa Forhaand er truffet Aftale med de